

- 3) Såfremt det andet spørgsmål besvares benægtende: Gælder dette også i tilfælde, hvor producenterne har ret til fuldt fradrag, fordi investeringsgoderne er omfattet af berigtigelsen af fradragene (artikel 20 i direktiv 77/388/EØF)?

⁽¹⁾ EFT 1996, L 297, s. 1.

⁽²⁾ EFT 1977, L 145, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein hallinto-oikeus (Finland) den 14. september 2018 — Energiavirasto

(Sag C-578/18)

(2018/C 427/24)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein hallinto-oikeus

Parter i hovedsagen

Appellant: Energiavirasto

Procesdeltagere: A og Caruna Oy

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 37 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF ⁽¹⁾ af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF fortolkes således, at en person, der er forbrugerkunde hos en netvirksomhed, og som har indledt en sag for den nationale regulerende myndighed, der vedrører netvirksomheden, skal anses for at være en »berørt part« som omhandlet i artikel 37, stk. 17, der er berørt af en afgørelse truffet af en regulerende myndighed og dermed har beføjelse til at indbringe en afgørelse vedrørende netvirksomheden, som er vedtaget af den nationale regulerende myndighed, for en national domstol?
- 2) Såfremt den i det første spørgsmål nævnte person ikke skal anses for at være en »berørt part« som omhandlet i artikel 37 i direktiv 2009/72 spørges: Har en forbrugerkunde i en stilling som sagsøgerens i hovedsagen en ret baseret på et andet retligt grundlag i medfør af EU-retten til at deltage i behandlingen af en af ham fremsat anmodning om indledning af en foranstaltning for den regulerende myndighed eller til at få sagen prøvet for en national domstol, eller retter dette spørgsmål sig efter national lovgivning?

⁽¹⁾ EUT 2009, L 211, s. 55.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour d'appel de Liège (Belgien) den 17. september 2018 — Ministère public og Ministre des Finances du Royaume de Belgique mod QC og Comida paralela 12

(Sag C-579/18)

(2018/C 427/25)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Liège

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ministère public og Ministre des Finances du Royaume de Belgique

Sagsøgt: QC og Comida paralela 12

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 79 i Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen ⁽¹⁾ til hinder for, at en national bestemmelse — som den, der er gennemført ved artikel 266 i den generelle lov af 18. juli 1977 om told og afgifter — i tilfælde af indførsel på ikke-forskriftsmæssig måde på Den Europæiske Unions toldområde af en importafgiftspligtig vare, gør den enhed, der er civilretligt ansvarlig for ophavsmanden til en sådan strafbar handling, til hvilken handling den nævnte civilretligt ansvarlige ikke har medvirket, til solidarisk hæftende meddebitor for toldskylden?

⁽¹⁾ EUT L 269, s. 1.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Tyskland)
den 19. september 2018 — RB mod TÜV Rheinland LGA Products GmbH m.fl.**

(Sag C-581/18)

(2018/C 427/26)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Frankfurt am Main

Parter i hovedsagen

Sagsøger: RB

Sagsøgt: TÜV Rheinland LGA Products GmbH og Allianz IARD S.A.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er forbuddet mod forskelsbehandling i artikel 18, stk. 1, TEUF kun rettet mod EU's medlemsstater og EU-institutionerne, eller også mod private parter (direkte virkning af artikel 18, stk. 1, TEUF over for tredjemand)?
 - 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende og artikel 18, stk. 1, TEUF ikke finder anvendelse i forholdet mellem private parter: Skal artikel 18, stk. 1, TEUF da fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en begrænsning af dækningen til skader, der opstår på det franske fastland og i de franske oversøiske områder, idet den kompetente franske myndighed, Bureau central de tarification, ikke har anfægtet det pågældende vilkår, selv om dette vilkår er i strid med artikel 18, stk. 1, TEUF, eftersom det indebærer en indirekte forskelsbehandling på grundlag af nationalitet?
 - 3) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: På hvilke betingelser kan en indirekte forskelsbehandling da begrundes i tilfælde med virkning over for tredjemand? Herunder navnlig: Kan en territorial begrænsning af forsikringsdækningen til skader, der opstår inden for en bestemt EU-medlemsstat, begrundes med et argument om begrænsning af forsikringsselskabets indeståelsesforpligtelse og præmiens størrelse, såfremt det i de relevante forsikringsaftaler er fastsat, at dækningen pr. skade og dækningen pr. forsikringsår er begrænset beløbsmæssigt i tilfælde af serieskader?
 - 4) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Skal artikel 18, stk. 1, TEUF da fortolkes således, at forsikringsselskabet, såfremt dette i strid med artikel 18, stk. 1, TEUF kun har accepteret at dække skader, der er opstået på det franske fastland og i de franske oversøiske områder, ikke kan gøre gældende, at en betaling ikke kan finde sted, idet den maksimale dækningssum allerede er nået, når skaden er opstået uden for disse områder?
-